

Pelosi, i et 'Ibykus-øjeblik' (*), afslører sig selv som en forsvarer af folkedrab, og er dermed uegnet til at diskutere rigsretssag mod præsident Trump

Den 9. december 2019 (EIRNS) – I en kovending i forhold til sin tidligere holdning til rigsretssag imod præsident Trump insisterer formanden, 'House Speaker', Nancy Pelosi nu på, at Repræsentanternes Hus indgiver anklager mod præsidenten for påstået magtmisbrug. Hun hævder, på trods af den ukrainske præsident Zelenskys påstand om, at der ikke var nogen "noget-for-noget"-aftale, der gjorde militær bistand betinget af efterforskningen af Joe Biden (en bistand der er blevet leveret, uden at undersøgelsen er foretaget), at: "Kendsgerningerne er ubestridelige. Præsidenten misbrugte sin magt til sin egen personlige politiske fordel på bekostning af vores nationale sikkerhed ved at tilbageholde militærhjælp samt holde et afgørende møde i 'Oval Office' (præsidentens officielle mødelokale i Det Hvide Hus, *red.*) i bytte for tilsagn om efterforskning af sin politiske rival."

Pelosi afslørede i sit svar til publikum – ved et offentligt møde med tilstedeværelse af CNN den 5. december – sig selv som enten en bevidst løgner eller en person med en bemærkelsesværdig evne til at bøje kendsgerninger, så de passer med hendes dagsorden, uanset konsekvenserne.

Hun indrømmede, at hun i sin egenskab af højtstående medlem af efterretningsudvalget var imod en rigsretssag imod præsident Bush, trods velvidende at grundlaget for Irak-krigen var

falsk: "Så jeg var klar over, at der ikke var nogen atomvåben i Irak. Det var der bare ikke. De måtte vise os – de måtte fremvise alle de efterretninger, de havde, til 'Gang of Four' (efterretningsudvalget for særligt følsomme oplysninger, red.) Efterretningerne viste ikke, at det skulle være tilfældet. Så jeg vidste, at det var en misvisende fremstilling i forhold til offentligheden. Men når det er sagt, var der efter min mening ikke grundlag for en rigsretssag."

USA's invasion af Irak i 2003, baseret på løgne som Nancy Pelosi nu afslører, at hun i 2003 var velvidende om var løgne, resulterede i mere end en million irakiske dødsfald (ca. 275.000 direkte dødsfald fra selve krigen, med et lige så stort antal sårede, der i efterkrigstiden forårsagede, at mere end en million civile døde af sult og sygdom), såvel som over 8.000 amerikanske soldater og kontraktansatte, for ikke at nævne ødelæggelsen af hundreder af tusinder af amerikanske familier, hvis kære nu lider af PTSD, eller [som] har gjort en ende på det hele ved at begå selvmord, i et omfang på 22 krigsveteraner om dagen. Krigen i Irak bidrog også væsentligt til flygtningekrisen, som har ødelagt livet for yderligere titusinder af familier, samtidig med at de vestlige værdier, menneskerettigheder og demokrati i hele verden er blevet knust.

Man kan kun være enig med præsident Trump på dette punkt, at Irak-krigen, som en del af politikken efter 11. september [2001] med uendelige krige, til en pris af 7 billioner dollars – et beløb, som kunne være blevet investeret i den fysiske økonomi i USA – har været den største fejltagelse i USA's historie. Så sent som for to år siden var Pelosi tilsyneladende enig med præsident Trump på dette punkt. I CNN's [udsendelse] 'State of Union' (Nationens Tilstand) søndag 5. november 2017 sagde hun, at rejse en rigsretssag imod præsident Trump "ikke er et sted, som jeg mener vi skal betræde". Hun tilføjede, at mange på venstrefløjen var oprørte

over, at hun ikke havde rejst en rigsretssag imod præsident Bush i kølvandet på Irak-krigen. "Hvad kunne være værre end det?" (Dvs. værre end at lyve for at starte Irak-krigen) spurgte hun.

Faktum er, at Pelosi ikke afslørede, hvad hun nu har indrømmet var en fejlagtig repræsentation for offentligheden for at forhindre denne forfærdelige Irak-krig.

Det være sig hukommelsessvigt eller et anløbent forhold til sandheden, Pelosi har nul troværdighed med hensyn til kravet om at afsætte præsident Trump ved en rigsretssag. Hvis hun blot har en antydning af samvittighed tilbage, bør hun begynde at betale krigsskadeserstatning til det irakiske folk og amerikanske familier, der mistede deres kære som et resultat af hendes medskyld i denne krig.

Hun har ingen autoritet til at tale om embedsmisbrug og bør afslutte det svingagtige forsøg på rigsretssag mod præsident Trump.

* 'Ibykus' Traner', digt om politisk retfærdighed af Friedrich Schiller, 1797

* Tabstal for Irak-krigen stammer fra 'Cost of War Project' på Watson Institute for International and Public Affairs, Brown University; undersøgelser foretaget af The Lancet (2004 og 2006); ORB International, 2007; og kilder på landjorden.

Vær optimistiske! Samtalen

mellem Trump og Putin fremskynder det nye paradigme.

Schiller Instituttets webcast med Helga Zepp-LaRouche den 5. maj 2019.

Det 90 minutters lange opkald mellem præsident Trump og Putin blev hilst velkommen af Helga Zepp LaRouche som "en rigtig god nyhed", da hun gennemgik de omfattende strategiske konsekvenser af den nye situation, der er opstået efter Russiagate.

Disse omfatter:

- Betydningen af Trump-Putin-diskussionen om økonomisk og strategisk samarbejde, herunder at afhjælpe situationerne i Venezuela, Ukraine og Nordkorea;
- Det positive potentiale for samarbejde mellem USA og Kina, med endnu et møde om handelsforhandlinger planlagt – dette foregår på trods af de britisk dirigerede neokonservatives bestræbelser på at sabotere det;
- En bredere anerkendelse af det attraktive ved at samarbejde med BVI efter det andet BVI-forum, som det fremgår i flere aktuelle rapporter, der er udgivet i Tyskland;
- Betydningen af mødet om infrastrukturen mellem Trump og de Demokratiske ledere af Kongressen, der fremhæver splittelsen blandt Demokraterne mellem de vanvittige, som stadig er fokuserede på en rigsretssag og Green New Deal, og Pelosi og hendes netværk, der erkender behovet

- for at opnå noget positivt;
- Voksende erkendelse af den britiske rolle i iscenesættelsen af Russiagate.

Kampen for at frifinde Lyndon LaRouche udgør den bedste køreplan for at forstå hvem der styrede Russiagate og de strategiske årsager hertil. LaRouches rolle viser den enkeltes evne til at ændre historien og bør være en kilde til optimisme, et afgørende behov for at vinde kampen for det nye paradigme.

Fra arkivet: Vitus Bering og rejsen til Amerika

af Tom Gillesberg

Denne danske resumé (nedenfor) er et redigeret sammendrag af en artikel »Vitus Bering and the Rediscovery of America« (nedenfor), der blev skrevet som et bidrag til et festskrift for Lyndon LaRouche i anledning af hans 85 års fødselsdag den 8. september 2007.

Med bygningen af en magnettogforbindelse mellem København og Århus over Kattegat, som den første del af et dansk magnettognet, bryder vi med opfattelsen om Danmark som et lille land, der blot kan følge i de større landes fodspor. I stedet er det os, der går foran og gør et afgørende teknologisk kvantespring muligt. Med bygningen af et dansk magnettognet revolutionerer vi ikke blot den danske økonomi, i og med at hele Danmark bliver til et sammenhængende

lokalområde, men vi sætter også en ny standard, som vil betyde magnettog i hele Europa. Med det russiske initiativ til at bygge en tunnelforbindelse under Beringstrædet, vil vi med tiden kunne tage magnettoget hele vejen fra Aalborg til Los Angeles.

Det er et af historiens smukke sammenfald, at Danmark har fået mulighed for at spille denne historiske rolle netop nu, for derigennem går vi faktisk i fodsporene af den berømte danske skibsfører og opdagelsesrejsende Vitus Bering, der gennem sit modige lederskab ud i det ukendte genopdagede Amerika og lagde navn til Beringstrædet... Læs mere:

Dansk resumé: [Klik her](#).

English, full article: [Click her](#).

Putin annoncerer nye våben og bekræfter Ruslands doktrin om atomkrig

Torsdag, 1. marts, 2018 – I sin årlige tale til nationen for den føderale forsamling, afslørede præsident Putin en række nye, strategiske systemer under udvikling til de russiske bevæbnede styrker, som, sagde han, specifikt har til hensigt at imødegå USA's deployering af et globalt missilforsvar. Han bemærkede, at Moskva længe har forsøgt at overbevise Washington om ikke at overtræde ABM-traktaten, som USA trak sig ud af i 2002, og at Rusland flere gange havde foreslået fælles arbejde om faktiske missiltrusler, men at det havde været forgæves. USA, sagde han, »øger antallet af jagerfly, forbedrer deres karakteristika, skaber nye positionssteder,

som, hvis vi ikke handler, vil føre til ophævelsen af Ruslands atompotentiale, [alle missiler] vil blive opfanget«.

»Vi har derfor påbegyndt udviklingen af nye, strategiske våben, der ikke anvender ballistiske flyveruter, når de bevæger sig mod deres mål, hvilket betyder, at missilforsvarssystemerne er ubrugelige i kampen mod dem«, sagde Putin. Han rapporterede ligeledes, at, i december 2017, testede Rusland et atomkrydsermissil. »Et lavflyvende krydsermissil med lav synlighed, og bevæbnet med et atomspræghoved og med en praktisk talt ubegrænset rækkevidde, uforudsigelig flyvebane og med evne til at afvise praktisk talt alle linjer for opsporing, er usårlig over for alle eksisterende og fremtidige antimissil- og luftforsvarsvåben«, sagde han. De succesfulde jordbaserede afprøvninger og flyvetests af det nye missil »gør det muligt at påbegynde arbejdet med at skabe en fundamentalt ny type våben – et strategisk atommissil, der er udstyret med et atomkraftværk«, sagde Putin.

Herefter annoncerede han, at testning af RS-28 Sarmat ICBM var begyndt og sagde, at det nye våben ville være usårligt over for at blive opfanget, da dets evner gør det muligt for det at gå uden om ethvert missilforsvar. Derudover har Moskva udviklet undervandsdroner, der kan operere i enorme dybder og i interkontinentale afstande, såvel som skabe hypersoniske våben. »Der var ingen, der lyttede til Rusland, før vi skabte nye våbensystemer, så lyt til Rusland nu«, sagde Putin (fremhævelse tilføjet) og sagde, at landet er et skridt foran andre stater. Putin understregede, rapporterer Sputnik, at han ikke havde afsløret alle de nye våben, som Rusland arbejder på, men at det, han havde afsløret, var »tilstrækkeligt« for én dag.

Mens Putin beskrev hvert af disse nye systemer, afspillede videoer, der viste dem, på videoskærmene bag ham. De kombinerede live actionfilm med animationer for at vise, hvordan hvert enkelt af dem forventes at operere. Det

hypersoniske sprænghoved, for eksempel, afbilledes som værende deployeret fra et ICBM, men som dernæst flyver gennem de øvre lag af atmosfæren og navigerer for at undgå amerikanske missilforsvarsdeployeringer på både hav og land.

Putin sagde, at formålet med at afsløre alt dette var at afskrække en potentiel aggressor. Han sagde også, at Rusland har deployeret våben, baseret på nye, fysiske principper.

Han afsluttede dette afsnit af sin tale ved at sige: »Vi er meget bekymrede over visse bestemmelser i den reviderede (amerikanske) gennemgang af holdningen til atomvåben, der udvider mulighederne for at reducere, og reduktionen af, tærsklen for anvendelsen af atomvåben. Bag lukkede dør kan man sige hvad som helst for at berolige hvem som helst, men vi læste, hvad der stod skrevet. Og det, der står skrevet, er, at denne strategi kan sættes i gang i respons til angreb med konventionelle våben, og endda til cyberangreb.

Jeg bør bemærke, at vores militære doktrin siger, at Rusland reserverer retten til at anvende atomvåben udelukkende som respons til et atomangreb, eller et angreb med andre masseødelæggelsesvåben, imod landet eller dets allierede, eller en aggressionshandling mod os med anvendelse af konventionelle våben, der truer selve statens eksistens. Dette er alt sammen meget klart og specifikt.

Det er således min pligt at annoncere det følgende. Enhver anvendelse af atomvåben mod Rusland eller dets allierede, med våben af kort, medium eller nogen som helst anden rækkevidde, vil blive anset for at være et atomangreb mod dette land. Gengældelse vil omgående finde sted, med alle tilknyttede konsekvenser.«

(Se f.eks. hele Putins tale udlagt af RT på YouTube med engelsk voice over:
<https://www.youtube.com/watch?v=idGvrdqQZVY>)

Putin leverede en meget fremsynet Tale til Nationen

Torsdag, 1. marts, 2018 – Den russiske præsident Putin leverede en meget fremsynet Tale til Nationen, eller tale om nationens tilstand, i går, hvor han talte til en fælles session i Ruslands føderale forsamling, de to lovgivende huse. Talens fulde tekst er udlagt på engelsk på Kremls website. (<http://en.kremlin.ru/events/president/news/56957>)

Putin dækkede i talen hele spektret af økonomi, sikkerhed og internationale emner.

Præsidenten lagde ud med sin økonomiske politik, der er centreret omkring at løfte den russiske befolknings vilkår således, at det muliggør dens fulde, kreative potentiale, og således også den russiske nations potentiale. Her følger nogle enkelte uddrag af nogle af højdepunkterne i Putins inspirerende tale:

»Som jeg tidligere har sagt, så bestemmes statens rolle og position i den moderne verden ikke kun eller i overvejende grad af naturlige resurser eller produktionskapaciteter; den afgørende rolle spilles af folket, så vel som også af vilkårene for hvert enkelt individs udvikling, selvhævdelse og kreativitet. Alting afhænger derfor af indsatsen for at sikre det russiske folk og garantere vore borgeres fremgang. Vi må opnå et afgørende gennembrud inden for dette område.«

Putin understregede, at »verden akkumulerer nu et enormt teknologisk potentiale, som gør det muligt at opnå et virkeligt gennembrud i forbedringen af folkets livskvalitet og moderniseringen af økonomien, infrastrukturen og statens styrelse og administration ... de næste par år vil være

afgørende for landets fremtid. Jeg gentager; disse år vil blive afgørende ...«

Med en advarsel om, at en »teknologisk forsinkelse og afhængighed vil sige reduceret sikkerhed og reducerede økonomiske muligheder for landet og, sluttelig, tabet af landets suverænitet ... Som jeg har sagt, så vedrører forandringerne hele civilisationen, og den blotte skala af disse forandringer kræver en lige så magtfuld respons. Vi er rede til at yde en sådan respons. Vi er parat til et regulært gennembrud ...

I modsat fald bliver der ingen fremtid for os, for vore børn og for vort land. Det er ikke et spørgsmål om, at nogen erobrer eller ødelægger vort land. Nej, det er ikke faren. Hovedtruslen og vores hovedfjende er det faktum, at vi sakker bagud. Hvis det ikke lykkes os at vende denne tendens, vil vi sakke endnu længere bagud ... Vi må beherske den kreative evne og styrke udvikling, så ingen forhindringer står i vejen for, at vi kan bevæge os tillidsfuldt og uafhængigt fremad. Vi må selv eje vores fremtid.«

Han fremsatte krav om en halvering af de fattige fra 20 million til 10 million i løbet af de næste seks år, ved at tilbyde anstændige, velbetalte jobs og frigøre befolkningens kreative potentiale. Han fremsatte nødvendigheden af at forbedre livskvaliteten gennem en forbedret kapacitet i sundhedssektoren, boligsektoren, højere pensioner og en garanti for en høj livskvalitet for pensionister, samt en forøget forventet levealder på over 80 år.

Putin foreslog »at lancere et storskala, rumligt udviklingsprogram i Rusland, som ville omfatte at udvikle byer og andre lokalsamfund ved mindst en fordobling af udgifterne inden for dette område over de næste seks år ... En renovering af byerne bør støttes af introduktionen af den mest avancerede byggeteknologi og de mest avancerede byggematerialer, moderne arkitekturløsninger, digital teknologi til sociale

tjenesteydelser, og sektorerne for transport og offentlige tjenesteydelser (dvs., vand, elektricitet mm.)...

Det er vigtigt, at udviklingen af byer bliver drivkraften i hele landet. Rusland er et land med et udstrakt territorium, og dets aktive, dynamiske liv kan ikke være koncentreret i et par metropoler. Store byer må distribuere deres energi og tjene som støtte for en afbalanceret, harmonisk, rumlig udvikling af hele Rusland.«

Om infrastruktur annoncerede Putin, at »broen til Krim vil åbne for biler om et par måneder og for tog næste år. Dette vil stimulere udviklingen af Krim og hele det russiske sortehavsområde.«

Og yderligere, »de næste seks år må vi næsten fordoble budgettet til vejbyggeri og vejreparationer i Rusland og bevilge mere end 11 billion rubler [\$198 billion]. Han nævnte også planer om at udvikle store, eurasiske transportkorridorer, inkl. en vej til bilkørsel, som vil blive en del af Europa-Asiatisk Stillehavsområde-korridoren, som allerede er ved at blive bygget i samarbejde med Kina og Kasakhstan.

»Gennemstrømningskapaciteten for Baikal-Amur-hovedlinjen og den Transsibiriske Jernbane [i den Eurasiske Landbro] vil vokse 1,5 gang, op til 180 million tons, på seks år«, sagde Putin. »Det vil tage syv dage for containere fra Vladivostok at nå Ruslands vestlige grænser ... Volumen af transitfragt på vore jernbaner må vokse med næsten fire gange. Det betyder, at Rusland vil blive en global leder inden for transitfragt mellem Europa og Asien.«

Med hensyn til fragt over vand, sagde Putin, at gennemstrømningen i de russiske havne er vokset til mere end 1 mia. ton for første gang i historien, i 2017: »Som I ser på disse grafer, så overgår dette det niveau, som Sovjetunionen opnåede, med mere end to tredjedele ... Vi må yderligere udvide

denne kapacitet, inkl. ved at forøge kapaciteten af jernbaneforbindelsen til havne i Azov- og Sortehavsområdet 1,5 gang, til 131 mio. tons«, sagde han.

Putin nævnte også udvidelsen af den Nordlige Søvej og sagde, at, frem til 2025, vil fragttrafikken langs denne rute vokse ti gange, til 80 mio. tons. »Det er vores mål at gøre det til en virkelig global og konkurrencedygtig transportrute. Lad mig minde jer om, at den Nordlige Søvej blev mere aktivt brugt under sovjettiden, sammenlignet med, hvordan vi hidtil har brugt den. Vi vil afgjort udvikle denne rute og nå nye horisonter. Det er jeg ikke i tvivl om.«

Den russiske præsident talte også længe om udviklingen af Ruslands Fjernøsten.

Oliver Stones Putin-interviews, sidste del

Vladimir Putin taler med Oliver Stone om valget af Trump

15. juni, 2017 – TASS udgiver visse højdepunkter af den russiske præsident Vladimir Putins interview med Oliver Stone. Ifølge en oversættelse af Salon.com sagde Putin, »Jeg tror ikke, nogen kan udfordre resultatet af dette valg. De, der blev slået, burde i stedet have draget konklusioner af det, de gjorde, af hvordan de byggede deres arbejde; de burde ikke have forsøgt at lægge skylden på noget udefrakommende.«

Bemærkninger om Oliver Stones interview med Vladimir Putin, sidste del.

Putin: [Jeg har haft med] fire amerikanske præsidenter at gøre, og der er ikke mange forandringer, bureaukratiet er meget stærkt.

Om indblanding i valget: Dette er meget tåbeligt. Selvfølgelig er vi glade for, at Trump ønsker at genoprette relationer med Rusland. Vil han gøre det? Vi får se. Vi hackede ikke – hvis der var nogen, der hackede (DNC), så kunne det komme fra hvor som helst, men det kunne ikke have fået nogen indflydelse på valget. Under alle omstændigheder var der ingen løgne, kun sande ting blev afsløret, skaber falske historier.

Om den amerikanske befolkning: De fleste amerikanere tror på traditionelle værdier, en puritansk tradition, i hvert fald i mange dele af landet. Dette appellerede Trump til. Jeg synes, han undertiden gik for vidt

– De, der tabte valget, bør tænke over, hvorfor. Obama og hans hold skabte en landmine for den næste administration.

Om den 24 sider lange efterretningsrapport om russisk indblanding: Jeg læste den. Alt dette minder mig om antisemitisme. Alle problemer, »jøderne gjorde det«. Nu er det Rusland.

Om [senator John] McCain [vises en af hans tirader]: Han er patriotisk, ligesom romeren Cato, der afsluttede alle sine tale med, »I øvrigt mener jeg, at Kartago bør ødelægges«. De lever i en bestemt verden, de ser ikke, at verden forandres, kan ikke lægge fortiden bag sig. Og dog var vi allierede i Første og Anden Verdenskrig.

Alle løgnene om russisk indblanding i valget, de er alle våben i den interne krig i USA, der tilsigter at stoppe normaliseringen af relationerne med Rusland.

Mange i USA ved, at dette er falsk. Til syvende og sidst løj hackerne jo ikke – de fortalte sandheden om Amerika. Og der er ikke fremlagt beviser, kun beskyldninger.

Forespurgt om USA's indblanding i valgene i Rusland i 2000 og 2012: Jeg sagde til både Obama og Kerry, at det er en skandale, at I har regeringsfolk og penge, der åbenlyst støtter demonstrationer imod regeringen [der afspilles et langt stykke med Victoria Nuland, der praler med støtten til oppositionen, støtte til folk i eksil, til journalister, der angriber regeringen, osv.]. De finansierede stævner og NGO'er, der forsøgte at vælte regeringen – også østeuropæiske lande.

[Afspilles et klip fra Stones Snowden-film om aflytning af vore allierede, forberedelser til sabotage af Japan og andre, i tilfælde af, de skulle vende sig mod USA] Putin: For at være helet ærlig, så bekymrede vi os ikke om cyberkrig efter 1990. Vi troede, den Kolde Krig var forbi. Vi købte vestligt udstyr uden at være bekymrede.

Da vi så, at Obama og Biden sagde, at Rusland havde blandet sig i valget, og at de ville respondere på en tid og et sted, de valgte, mindede det mig om det kommunistiske regimes sidste dage, hvor de uddelte æresbevisninger til hinanden.

Om cyberkrig – Vi foreslog en cyber-aftale i august 2015 – det blev afvist.

Om Stalin – Churchill var indædt antikommunist, men da Hitler angreb mod vest, kaldte han Stalin en stor krigshelt. Dernæst startede han selvfølgelig den Kolde Krig. Der har været mange blodige diktatorer i historien; Oliver Cromwell, men der er statuer af ham i hele England. Napoleon, et katastrofalt nederlag, med der er stadig statuer. Så vi har altså stadig statuer af Stalin. Russerne elskede ham under krigen. Vi glemmer ikke grusomhederne, men vi ærer ham. Dæmoniseringen af Stalin i Vesten er i virkeligheden blot endnu en måde at angribe Rusland på. Men Rusland har ændret sig.

Om oligarkerne: Da jeg kom til Moskva, var jeg forbløffet over, hvor mange skurke, der var. Ingen skrupler. Oligarkerne interesserede sig kun for rigdom, ikke for forretninger eller

landet. Det var min opgave at skelne mellem forretninger og oligarker. Nu er der halvt så mange, det er ikke et stort problem, men der er stadig for mange.

Forespurgt om rapporter om, at han skulle være den rigeste mand i verden, korrupsion: At være rig bringer ikke lykke. Man har et talent, og evnen til at bruge dette talent til at gøre en forskel i verden – det er det, der tæller.

De langvarige hilsner mellem Stone og Putin endte således:

Putin: Tak for Deres tid og spørgsmålene. Tak, fordi De har været så grundig. Er De nogensinde blevet slået?

Stone: Slået? Åh ja, jeg er blevet slået.

Putin: Så det bliver altså ikke noget nyt, for De kommer til at lide for det, De har gjort.

Stone: Åh ja, helt sikkert, det ved jeg, men det er det værd. Det er det værd, hvis det bringer mere fred og bevidsthed til verden.

Se opsummering af første og anden del.

YouTube, The Putin Interviews, part 1 – 4 (English subtitles):

<https://www.youtube.com/watch?v=xej07e2xUJc>

<https://www.youtube.com/watch?v=xej07e2xUJc>

<https://www.youtube.com/watch?v=G0e0cnng0to>

<https://www.youtube.com/watch?v=avr4gGxNP4k>

Showtime:

<http://www.sho.com/the-putin-interviews>

Interview med Vladimir Putin til Oliver Stone: Første og anden del

13. juni, 2017 – I går aftes gik første del af Oliver Stones interview med den russiske præsident Vladimir Putin i luften på Showtime TV (show.com). Serien af fire timelange afsnit slutter torsdag. De følgende bemærkninger er parafraser af hovedpunkter i første afsnit:

Putin: [Mikhail] Gorbatsjov vidste, der måtte ske ændringer, men han havde ingen idé om, hvilken form for ændringer var nødvendige. Han tænkte ligesom franske utopister. Det, han gjorde, skubbede landet ud i sammenbrud. Hele samfundssystemet kollapsede, og militæret blev ødelagt.

Jeg hører ofte folk i Vesten sige, at jeg beklager Sovjetunionens fald. Nej – det var den totale forstyrrelse, som jeg kaldte den store katastrofe. Vi befandt os i borgerkrig (film med militæret, der skyder på parlamentsbygningen vises). Mange blev dræbt.

[Boris] Jeltsin bragte mig til Moskva. Jeg havde intet netværk dér. Da han første gang opfordrede mig til at stille op til præsident, sagde jeg nej. Jeg mente, det var et enormt job; jeg var bekymret for min familie.

Stone: Da De tog over, genopbyggede De økonomien, industrien og landbruget, og De standsede privatiseringerne ...

Putin bryder ind – Nej, jeg standsede ikke privatiseringerne. Jeg gjorde dem retfærdige. Jeg standsede oligarkerne. Folk, der aldrig havde udrettet noget som iværksættere i deres liv,

fik statslige industrier; de blev gjort til milliardærer uden at foretage sig noget, uden talent.

Stone bemærkede, at han blev beskrevet som en ny tsar, at han havde al magten, og at der havde været flere mordforsøg.

Putin: Det er ikke et spørgsmål om, hvor meget magt, man har, det handler om, hvordan man bruger denne magt. Vi skal alle dø – det er det, vi udretter, mens vi lever, der betyder noget, som afgør, om vi er lykkelige.

Han beskrev krisen i Tjetjenien, et og to, som han måtte løse, da han kom til magten. Han sagde, at Vesten åbenlyst støttede al-Qaeda i Dagestan og Tjetjenien, og at han sagde dette til George Bush, og Bush noterede sig det og viste interesse. Dernæst modtog jeg et brev fra CIA, at de forbeholdt sig ret til at støtte oppositionsgrupper. Han gennemgik historien med USA, der skabte al-Qaeda i Afghanistan for at bekæmpe sovjetrusserne, og fortsatte med at støtte dem i Balkanlandene.

Han sagde, at [Josef] Stalin begik en stor fejltagelse efter Anden Verdenskrig med at oppuste USSR og brugte store ord, hvilket spillede i hænderne på Vesten og skabte den Kolde Krig. Stalin gav dem et påskud for deres operationer.

Vi har brug for samarbejde. Den anti-russiske hype i USA er tåbelig. Det kan måske give dem medvind på kort sigt, men deres problem er, at de ikke ser 25, 50 år ud i fremtiden, og ser konsekvenserne af deres handlinger.

Bemærkninger, i parafrase, af anden del af Oliver Stones »Putin-interviews«, fra tirsdag, 13. juni.

Putin: Vi havde foreslået et fælles program for ballistisk missilforsvar (BMD) med USA, men de afviste det. Dernæst forlod de Aftalen om Mellemdistanceraketter (INF) og begyndte

at opstille BMD-systemer i Østeuropa med den påstand, at det var nødvendigt pga. Iran – hvilket nu tydeligvis ikke er sandt. Missilforsvarssystemet (ABM) var i sig selv en trussel mod magtbalancen, men det var ligeledes sandt, at affyringsmekanismerne let og hurtigt kunne transformeres til offensive våben. Vi havde intet andet valg end at respondere med modforholdsregler for at beskytte landet – og et våbenkapløb er indledt. Dette var en stor, strategisk fejltagelse fra Vestens side, der forstyrrede balancen.

Om den første udvikling af atomvåben: Russere arbejdede også med det, med russiske og tyske videnskabsfolk, men vi fik også efterretninger fra det amerikanske program. I husker nok Rosenberg-ægteparret, som I henrettede i den elektriske stol, men de var blot budbringerne – informationen kom fra videnskabsfolkene, der var forudseende nok til at indse, at der burde være en balance i disse magtfulde våben – de var mere fornuftige end politikerne.

☒ Der ligger en alvorlig fare i, at nogen af siderne tror på, at de kan overleve bag et missilskjold, fordi det får dem til at tro, at en atomkrig er mulig. Ingen ville overleve en atomkrig.

Om den cubanske missilkrise: Jeg er ingen beundrer af [Nikita] Krustjov, men han responderede til USA's deployering af missiler i Tyrkiet.

Stone beskrev filmen, 'Hvordan jeg lærte at elske atombomben' (fuld titel: Dr. Strangelove eller Hvordan jeg lærte at holde op med at bekymre mig og at elske bomben), og senere så de filmen sammen. Putin bemærkede: Meget lidt har ændret sig, kun mere sofistikerede våben.

Der er dem i Vesten, der tænker 25-50 år ud i fremtiden, og de har et andet syn på Rusland. Problemet er, at de fleste politikere kun ser fra det ene valg til det næste og vurderer tingene ud fra kortsigtede fordele snarere end ud fra

langsigtede konsekvenser.

Om Afghanistan: Vi var villige til at hjælpe USA, eftersom vi havde den fælles mission at tilintetgøre terrorisme. Men de sagde til os, at de ikke havde tænkt sig at blive i al evighed, blot et par år. Men nu ...

Om Ukraine: USA støttede helt åbenlyst den farvede revolution i 2004, lovpriste [Viktor] Jusjtjenko og [Julia] Timosjenko som demokrater, men selv, da de tog magten, bevarede vi vore relationer med dem. Men de var meget upopulære og blev stemt ud i 2010 – så gik USA atter i arbejde for at underminere den valgte regering. De var ikke interesserede i det ukrainske folks frihed til at vælge, men kun, at enhver tilnærmelse mellem Ukraine og Rusland måtte stoppes ved alle midler. Så de støttede radikale nationalister.

Efter Sovjetunionens fald var der ikke længere behov for NATO. Jeg foreslog endda [Bill] Clinton, at Rusland kom med i NATO, og han syntes, der var en god idé. Men så foreslog han ABM-systemerne, og Bush implementerede det. De havde brug for et fjendebillede for at opretholde deres militærmagt og bevare den unipolære verden.

Jeg blev forbløffet, da jeg så de vestlige nyheder efter Georgiens invasion af Sydossetien. Det var Rusland, der invaderede Georgien! Vi var aggressorerne! Bush, alle medierne. Forbløffende.

Om overvågning: Vi har ingen masseovervågning. (Forespurgt om den store muslimske befolkningsgruppe:) Muslimerne i dette land er russere. Der er trosfrihed.

Vi har ingen indvendinger mod, at USA udspionerer vores land. Vi har brug for at vide, hvad der foregår i USA, og de har brug for at vide om os. Men USA har langt mere magtfulde systemer, end vi har.

Om homoseksualitet: Der er ingen restriktioner på seksuel

orientering for voksne. Loven, der blev angrebet i Vesten, er kun imod forsøg på at fremme homoseksualitet blandt børn. Når en person først er fyldt 18, er der ingen restriktioner. Ingen. Vi tillader ikke homoseksuelle ægteskaber, eller at homoseksuelle par adopterer børn, men det er, fordi vi mener, at børn har brug for at vokse op i en normal familie, med en mor og far, for at de kan have et grundlag at vurdere ud fra.

Om [Edward] Snowden: Vi havde kontakt med ham i Kina og sagde til ham, at vi ikke ville have noget med ham at gøre. Så dukkede han op i vores lufthavn og kunne ikke forlade den. Sluttelig lod vi ham blive. Men det, han gjorde, var forkert. Han er ikke en forræder, men han burde have sagt op.

Forespurgt om at udlevere Snowden: Vi havde i årevis forsøgt at arrangere en udleveringsaftale med USA. Der er mange russiske kriminelle i USA, og USA nægtede at få en udleveringsaftale. Så der var intet grundlag for os til at udlevere Snowden – han havde ikke begået nogen forbrydelser under vores lov.

Om anklager om, at Putin var autoritær, mangel på ytringsfrihed, pressen: Der er over 100 radio og Tv-stationer i dette land uden regeringskontrol. Det ville være umuligt. Med hensyn til ytringsfrihed, så er der nu mange partier i Rusland, de har alle ytringsfrihed (vises en præsidentiel debat med Putin på podiet sammen med tre andre kandidater, der raser imod ham som en tyrann, der må fjernes).

Om de amerikanske valg, før valget: Jeg har ingen præference for nogen kandidat. Det er alligevel altid den samme politik. Mit eneste ønske er, at, uanset, hvem, der bliver valgt, så vil han/hun forsøge at have gode relationer med Rusland.

Foto: Ruslands præsident Vladimir Putin (højre) sammen med Oliver Stone. (Manden i midten er tolk.)

Russisk orkesterkoncert i det klassiske amfiteater i Palmyra – et magtfuldt fingerpeg om håb for fremtiden

Den 5. maj, 2016 – Torsdag gav det russiske Mariinsky Teater Orkester i det klassiske amfiteater i den syriske by Palmyra en smuk koncert, betitlet, "Med en bøn for Palmyra – Musik genopliver de klassiske mure". Indtrykket af koncerten opløfter allerede millioner af mennesker verden over. Begivenheden var dedikeret til mindet om dem, der har mistet deres liv til terrorister.

Koncerten var i særdeleshed til minde om Dr. Khaled al-Assad (1934-2015), den syriske arkæolog, der var kustode for Palmyra-antikviteterne i 40 år, og som blev offentligt halshugget sidste august af IS, efter at have nægtet at give dem adgang til at ødelægge stadig flere statuer. Og ikke mindst til minde om den unge russiske specialstyrke-officer, Aleksandr Prokhorenko, der blev dræbt i midten af marts, efter at have tilkaldt russiske luftangreb på sin egen position, da han var omringet af IS under slaget om Palmyra. Han er posthumt blevet udnævnt til russisk helt, og hans legeme blev returneret hjem i dag.

Orkestrets dirigent Valery Gergiev ledede programmet, med hovedaktørerne Pavel Milyukov, førsteviolin og Sergei Roldugin, cello, sidstnævnte den kunstneriske direktør i Sankt Petersborgs Musikhus. I den officielle russiske delegation

fandtes også direktøren for Sankt Petersborgs Eremitagemuseum, Mikhail Piotrovsky. Blandt publikum var også repræsentanter fra Kina, Zimbabwe og Serbien.

Det klassiske program omfattede Johann Sebastian Bachs Chaconne, Sergei Prokofievs Første Symfoni, og et uddrag af den moderne russiske komponist Rodion Schedrins (enkemand efter den berømte russiske ballerina Maya Plisetskaya) opera, "Ikke blot kærlighed." Da Gergiev introducerede programmets musikstykker, påpegede han, at Prokofiev skrev sin symfoni "i hyldest til fortidens store mestre – Mozart, Haydn, Beethoven," hvis værker udtrykker "optimisme og håb."

Ved åbningen af begivenheden hilste den russiske præsident Vladimir Putin alle velkommen via live video fra Sotji. Han talte imod terrorisme og udtrykte påskønnelse af koncerten, som han kaldte et "tegn på taknemmelighed, erindring og håb." Han sagde, "Jeg ser dette som et minde om alle ofrene for terroren, uanset tiden og stedet for forbrydelserne mod menneskeheden, og, selvfølgelig, som et håb, ikke blot for genopførelsen af Palmyra som et kulturelt aktiv for hele menneskeheden, men for den moderne civilisation, under denne tids skrækkelige tilstand, som er skabt af den internationale terrorisme.

Putin takkede musikerne og støtteaktørerne. "Dagens aktioner involverede større ulejlighed og farer for alle, ved at befinde sig i et land i krig, tæt på, hvor fjendtlighederne stadig pågår. Det har krævet stor styrke og personligt mod fra jer alle. Mange tak." Gergiev er en nær medarbejder til Putin, og cellist Roldugin en god ven.

Dirigent Gergiev talte før musikken – på russisk og engelsk. Han sagde, "Vi protesterer imod barbarer, der ødelagde vidunderlige verdenskulturelle monumenter. Vi protesterer imod henrettelse af folk her på denne storartede scene," idet han refererede til Islamisk Stats offentlige massedrab i amfiteatret sidste november. Gergiev er musikdirektør for

Munchen Philharmoniske Orkester, så vel som dirigent for Mariinsky Teater Orkesteret.

Publikum fyldte amfiteatret. Sammen med lokale syrere, og militært personel fra både Syrien og Rusland, inkluderede notabiliteterne den russiske kulturminister Vladimir Medinsky, der har ledet indsatsen for at redde og restaurere antikviteterne fra Palmyra. Han var rørt til tårer over begivenheden.

Takket være superstærk optagelse, er selve koncerten, og billeder af den storslåede opsætning i Palmyra-ruinerne, nu bredt internationalt tilgængelig. Begivenheden er dagens hovednyhed i Rusland, og videoen breder sig hastigt verden over. RT udsendelsen af koncerten kan findes her:

<https://www.youtube.com/watch?v=9b0hFI4Zaw>

NATO's nye »Operation Barbarossa«: Hvad har det tyske forsvar mistet i Litauen? af Helga Zepp-LaRouche

30. april 2016 – Betragter man NATO's forskellige aktiviteter over for Rusland såvel som de amerikanske styrkers over for Kina, så får man et billede af en politik, der er lagt an på indkredsning og provokation, og som i sidste ende egentlig kun kan munde ud i den store katastrofe. At lige netop den tyske regering nu vil udstationere tyske soldater som en del af

NATO's tusinde mand store bataljon i Litauen – 71 år efter Hitlers tilintetgørende nederlag under hans vanvittige felttog mod Sovjetunionen – det er en skandale.

Efter at præsident Obama allerede inden sit sidste besøg i Hannover havde tilkendegivet, at han ville kræve et større militært engagement og større økonomiske bidrag fra Tysklands side, havde forbundskansler Merkel intet bedre at tage sig til end »bag lukkede døre« at forsikre Storbritanniens, Frankrigs og Italiens regeringschefer på det såkaldte minitopmøde med præsident Obama i Hannover, at det tyske militær nok skulle bidrage til NATO's fortsatte østeksponering. Endegyldigt skal denne mission med skiftende, kort udstationeret mandskab vedtages på det kommende NATO-topmøde i Warszawa i begyndelsen af juli, hvor en hel række yderligere offensive forholdsregler ligeledes skal sættes i gang mod Rusland.

På sikkerhedskonferencen i Moskva, der lige har fundet sted, advarede den russiske NATO-gesandt Alexander Grusjko om konsekvenserne af NATO's konfrontationspolitik på dennes østflanke som for eksempel den såkaldte permanente tropperotation (hvoraf de tyske tropper kun skal udgøre en del), den fortsatte udstationering af tunge våbensystemer i forskellige østeuropæiske stater, uafbrudte manøvrer, vedvarende overvågning af luftrummet, og forstærkning af flådeenhederne i Østersøen og Sortehavet. Under den sidste episode i Østersøen, hvor russiske kampfly fløj hen mod amerikanske krigsskibe, der befandt sig godt 120 km fra den russiske enklave Kaliningrads kyst, påberåbte man sig fra amerikansk side den såkaldte »anti access/area denial« (A2AD) og hævdede, at Rusland forhindrer den frie adgang til militær hjælp til De baltiske Lande – hvor det i virkeligheden drejede sig om at stille spørgsmålet ved Ruslands ret til at forsvare sig selv i umiddelbar nærhed af sine egne grænser.

Noget andet, der forberedes, er militære brigader, der skal sammensættes af tropper fra Bulgarien, Rumænien, Ukraine såvel som Litauen og Polen. Også udbygningen af det amerikanske raketforsvarssystem i Østeuropa fortsætter uforstyrret, selv om enhver begrundelse om, at dette forsvarssystem skal tjene

som værn mod iranske raketter, er faldet bort med »P5+1«-aftalen med Iran. Det er nu helt klart, at det skal tjene til at udslette Ruslands mulighed for gengældelsesangreb.

Det kan kun forklares som et eksempel på kollektiv lammelse og hukommelsestab, at så godt som ingen i Tyskland stiller det spørgsmål, hvorfor Obamaadministrationen i de kommende år vil give en billion dollars (!) til at modernisere det samlede amerikanske kernevåbenarsenal – indbefattet de i Tyskland udstationerede taktiske kernevåben B61-12 – for (sammen med stealth-fly) at gøre det mere »indsatseegnet«, sådan som det for nylig fastsloges under en høring i det amerikanske senat af fru senator Feinstein. Alt dette finder stadig sted i et miljø, som militæranalytikere som Ted Postol eller Hans Kristensen betegner som farligere end højdepunktet af den kolde krig, altså Kubakrisen, hvilket fik personligheder som Mikhail Gorbatsjov og den afdøde Helmut Schmidt til for ikke særligt lang tid siden til at advare mod en tredje verdenskrig.

Denne gang går fru Merkels og de karrieresyge militærpersoners imødekommende, vasalagtige troskab for vidt. Tysklands øgede deltagelse i NATO's indkredsningstrategi over for Rusland, hvor NATO rykker helt frem til Ruslands grænser, og ikke omvendt – den russiske udenrigsminister Lavrov talte om et »beskidt forsøg på at stille sandheden på hovedet« – , sætter selve Tysklands eksistens på spil, idet der intet vil blive tilbage af landet eller dets indbyggere, dersom en atomkrig virkelig finder sted. Og ingen kan overbevise os om, at fru Merkel, fru von der Leyen (den tyske forsvarsminister) og forsvarsledelsen overhovedet intet skulle vide om dette.

Oven i NATO-operationerne mod Rusland kommer de amerikanske stridskræfters ligeledes eskalerende provokationer over for Kina – hvor USA slår på »den frie sejlret i havet« i Det sydkinesiske Hav, selv om Kina ikke en eneste gang har forhindret denne – de hermed begrundede krænkende overflyvninger af det kinesiske territorium, de omstridte øer

og rev, forsøget på at udnytte krisen omkring Nordkorea til at udstationere det mod Kina og Rusland vendte THAAD-raketsystem i Sydkorea, og udsendelsen af yderligere 250 amerikanske specialtropper i Syrien uden tilladelse fra den syriske regering, uden mandat fra FNs sikkerhedsråd og uden den nødvendige bemyndigelse fra den amerikanske kongres, sådan som den amerikanske forfatning kræver det.

Alt dette er elementer af en yderst risikabel politik. Er den lagt an på at lokke Rusland og Kina i en fælde for at fremprovokere reaktioner, der så kan bruges som påskud for stort anlagte straffeaktioner? Drejer det sig om opmarch for et førsteangreb, der svarer til de forskellige doktriner såsom Prompt Global Strike eller Air-Sea Battle? Tror man virkelig i fuldt alvor, at udgifterne til en ny oprustningsspiral i kombination med farverevolutioner vil fremkalde regimeskift i Moskva og Beijing, fordi landenes befolkninger vil rejse sig mod Putin og Xi Jinping? Alle disse varianter er vanvittige. I alle tilfælde risikerer man at udslette menneskeheden i en verdensomspændende, termoneukleær krig.

Problemet er hveken Rusland eller Kina, men den neoliberale finanspolitik, der ligger til grund for en indbildt nødvendighed af at udvide den transatlantiske imperialistiske politik. Fastholdelsen af denne politik er i sidste ende grunden til, at der ikke er nogen, der taler om »årsager« til den flygtningekrise, der er resultatet af de på løgne begrundede krige i Sydvestasien, og af den politik, der har nægtet Afrika udvikling på grund af Den internationale Valutafonds berygtede kreditbetingelser. Det var denne politik, der åbnede en uudholdelig afgrund mellem rig og fattig i mange dele af verden, og som synes rede til at ofre alt til gavn for få og på manges bekostning på højrisikospekulationens alter. Og netop denne politik er håbløst bankerot, sådan som de lige så afsindige debatter om »helikopter-penge« demonstrerer.

Bare tanken om, at vi her 71 år efter det fuldstændige

nederlag for nationalsocialisterne, der bragte uendelige lidelser over den russiske befolkning såvel som mange andre lande – ikke mindst vort eget – atter kan deltage i en »Operation Barbarossa« mod Rusland, må tilbagevises med fuldt eftertryk, også i praksis. Når alle de for tiden planlagte optrapninger, indbefattet Ukraines og Georgiens tilbudte medlemskab som »associerede partnere« til NATO, hvilket Rusland for længst har betegnet som en rød linje – når det mulige NATO-medlemskab for Finland og Sverige og udsendelsen af enheder fra det tyske forsvar til Litauen besluttet på det kommende NATO-topmøde, så befinder vi os sandsynligvis på den direkte vej til Helvede.

Vi må benytte de to resterende måneder til at fremføre et alternativ, og et sådant er »Win-win«-samarbejdet med Rusland og Kina, uden hvilket intet af de problemer, der truer vor eksistens – krigsfaren, det truende finanskrak, flygtningekrisen eller terrorismen – vil kunne løses. Og vi kan ikke gøre det sande Amerika nogen større tjeneste end ved at stå fast på dette samarbejde.

Der er en udvej: Vi må sammen med Rusland, Kina og Indien udbygge Den nye Silkevej for at fremkalde en økonomisk opbygning af Sydvestasien og Afrika og for at genopbygge vor egen produktive økonomi; og vi må gøre det klart for Amerika, at vi ikke er rede til at begå selvmord for at opretholde et imperium, der for længst har forstrakt sig ved sin egen opførsel. Derimod indtager George Washingtons, Alexander Hamiltons, Abraham Lincolns, Franklin D. Roosevelts og John F. Kennedys Amerika en æresplads inden for den samlede menneskehed.

EIR: Tyskerne råber alarm – Putin advarede Vesten om atomoppgør over Krim

15. marts 2014 – En dokumentarfilm, der blev vist over russisk statsligt fjernsyn i weekenden den 14.-15. marts, bekræftede, at den russiske præsident Vladimir Putin var parat til at sætte sin nations strategiske atomstyrker i alarmberedskab i kølvandet på det neonazistiske statskup, udtænkt af Vesten, som væltede den ukrainske præsident, Viktor Janukovitj i februar, 2014. Putin blev interviewet til dokumentarfilmen, der har været under forberedelse i otte måneder. Han sagde til interviewereren, at han advarede amerikanske og europæiske ledere om at holde sig fra Krim i kølvandet på kuppet mod Janukovitj, og hans konklusion var, at hans advarsler afparerede en global krig.

Download (PDF, Unknown)

EIR Internationalt: Lyt til disse russiske advarsler – De kan måske redde dit liv

3. marts 2015 – Den 1. marts gav generalmajor Andrei Burbin, chef for Centralkommandoen for Ruslands Strategiske Missilstyrker (SMS), en usædvanlig briefing, der blev direkte transmitteret, om Ruslands parathed til at bruge sine

strategiske atomvåben under betingelser med et angreb på landet, inklusive den højt besungne amerikanske Prompt Global Strike-fupplan om et ikke-atomart forsøg på at ødelægge Ruslands gengældelsessevne. Budskabet fra denne russiske officer er, at »utopiske« militære fupplaner om »begrænset atomkrig« eller en »kontrastyrke«-ødelæggelse af Ruslands atomvåben, er illusoriske: De vil mislykkes, og resultatet vil være gengældelse mod USA med anvendelse af de interkontinentale ballistiske missiler i Ruslands Strategiske Missilstyrker (SMS).

Download (PDF, Unknown)

EIR FAKTA: Hvem står bag planerne om en opsplitning af Rusland? Af EIR's efterretningsteam

EIR, 11. dec. 2014 – I modsætning til det omkvæd, der høres i de internationalt orkestrerede medier, har de aktuelle, stigende spændinger mellem NATO-landene og Rusland intet med »konflikten i Ukraine« og den kendsgerning, at Krim genforenedes med Rusland, at gøre. Konflikten stammer fra den kendsgerning, som åbenlyst identificeres af adskillige russiske regeringstalsmænd, så vel som visse britiske og amerikanske strateger, der tilhører krigspartiet, at USA og NATO har vedtaget en politik med strategisk konfrontation med Rusland, inklusive »regimeskifte«, hvis hensigt er at tvinge verdens næststørste atommagt til at underkaste sig Vesten. Hvis denne politik ikke afvises i Vesten, vil den blive afvist

af Rusland og kan derfor udelukkende kun føre til en Tredje Verdenskrig; en udslettelseskrig.

Se også: Video, '[Storm over Asia](#)', 160 min. (eng.)

Se også: Video, '[Ingen Overlevende](#)', 36 min. (danske undertekster) sep. 2012

GDE Error: Requested URL is invalid